

7.2 SOUDNÍ ŘEŠENÍ SPORŮ V SOUKROMÉM A VEŘEJNÉM PRÁVU

ŘEŠENÍ SPORŮ V SOUKROMÉM PRÁVU PODLE OSŘ

Žaloba na určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku je žalobou **určovací** a jako nástroj soudní ochrany člena spolku před rozhodnutím orgánu spolku je **tradiční součástí českého právního řádu**. Byla obsažena i v zákoně č. **83/1990** Sb., o sdružování občanů. Přijetím zákona č. **89/2012** Sb., občanského zákoníku (ObčZ) však došlo k několika **podstatným změnám** v této oblasti, které do jisté míry **změnily charakter** dosavadního postupu v těchto situacích a uplatňování tohoto práva v praxi.

Důležité je upozornit, že zde **proti právu člena na soudní ochranu** před rozhodnutími orgánů spolku, **stojí** v ústavní rovině garantovaná **ochrana vnitřní autonomie spolku**, která spočívá v převážné **nemožnosti soudu zasahovat do činnosti spolku**. Proto je vždy rozhodování o těchto žalobách ze strany soudů vedeno individuálně a s důrazem na konkrétní okolnosti dané situace. Často tedy byly tyto žaloby zamítány odmítány z důvodu nesprávně formulovaného petitu, tj. návrhu na rozhodnutí soudu. Viz judikatura níže.

ObčZ se věnuje určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku v ustanoveních § **258 až 261**; dílčím otázkám spadajícím do této obecnější kategorie však věnuje i zvláštní úpravu, jako tomu je například v případě § **242**.

V § **258** je uvedeno následující: „*Každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku.*“

Právo domáhat se určení neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku je tak vedle takovými rozhodnutím postiženého člena **přiznáno i tomu, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany**. Toto je jedna z podstatných změn od úpravy předchozí a reflektuje **kritérium naléhavého právního zájmu**.

Vymezen je zde i požadavek na vyčerpání opravných prostředků v rámci spolku. Podle literatury, soudy zaujaly v rámci své rozhodovací praxe ještě za účinnosti zákona o sdružování občanů postoj, kdy **soudní ochrana nastupuje až v momentě předchozího vyčerpání opravných prostředků v rámci spolku**, což ObčZ převzal i pro **speciální ustanovení** v této oblasti, jak mj. dokazuje citované ustanovení § **242** v podobě možnosti **podat žalobu až proti konečnému rozhodnutí o vyloučení člena** dosaženého v rámci příslušných orgánů spolku.

§ **259** jsou vymezeny subjektivní a objektivní lhůty a zní: „*Právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.*“

§ **260** obsahuje kritérium závažných právních následků. To potvrzuje judikaturou zaujaté pojetí, že žaloba v sobě obsahovala i před ObčZ **naléhavý právní zájem**, a to i proto, že se jednalo o **jedinou možnost soudní ochrany** členů před takovými rozhodnutími. V případě závažných právních následků se jedná o vymezení s výraznou mírou obecnosti. Obecnost však zde není na škodu, naopak znamená, že v konkrétních případech bude soud detailně posuzovat konkrétní okolnosti soud a bude zde prostor pro vznik **judikaturou vymezených následků**, jež mohou být považovány za tyto **závažné právní následky**. Zákon v § 260 říká:

„(1) Soud **neplatnost rozhodnutí nevysloví**, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo **závažné právní následky**, a je-li v **zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit**.

(2) Soud **neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy**, bylo-li by tím **podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře**. Soud v řízení postupuje podle občanského soudního řádu.“

V § 261 pak přistupuje nárok člena na **přiměřené zadostiučinění**, a to v případě, kdy **spolek porušil** základní členské právo člena **závažným způsobem**.

Řízení probíhá podle **Občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb. (OSŘ)** u **obecných soudů**. V **první instanci** rozhodující **okresní soudy** a v druhé **instanci krajské soudy**. Po rozhodnutí soudu II. instance je možné podat **dovolání k Nejvyššímu soudu (NS) v Brně**.

Jak je uvedeno v další kapitole např. **FIFA** v případě přenesení sporu na **půdu civilního soudu** okamžitě **ukončuje řízení uvnitř sportovního odvětví** fotbalu. Podobně k věci přistupuje i **CAS**.

Nutné podmínky pro využití soudní ochrany

Členství ke spolku, proti kterému směřuje žaloba, tzv. **aktivní legitimace**. Aktivně legitimován k použití prostředku zakotvené soudní ochrany je pouze člen spolku, jehož rozhodnutí je napadáno nebo člen spolku, který na tom má zájem hodný ochrany.

Vyčerpání opravných prostředků uvnitř spolku. Je-li ve stanovách zakotven opravný prostředek, jímž se může člen domáhat přezkumu rozhodnutí, které je podle něho v rozporu se stanovami, předpisy či zákonem, **musí nejprve využít tento opravný prostředek**. Neučiní-li tak a podá žalobu, soud řízení zastaví podle § 104 OSŘ a rozhodne o postoupení věci orgánu spolku.

Dodržení lhůt. Lhůta **subjektivní** do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět. A **objektivní** nejpozději však do jednoho roku od **přijetí rozhodnutí**. Uvedené lhůty jsou lhůtami **prekluzivními**, to znamená, že po jejich uplynutí právo zaniká a již ho **nelze uplatnit**.

Omezení petitu. S vědomím autonomie spolků je omezen petit (rozhodnutí) a to na **neplatnost rozhodnutí**. Soud **neplatnost nevysloví**, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo **závažné právní následky**, a je-li v **zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit**. Soud **neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy**, bylo-li by tím **podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře**.

Zákon a dobré mravy. Zákonem se rozumí nejen ObčZ ale i další předpisy v síle zákona. Právě zde se dostávají do hodnotícího kritéria i **dobré mravy**. Obsahově může jít o **nepřiměřenou sankci, vysoký členský příspěvek** se snahou vypudit člena ze spolku apod.

Zásadní judikatura soukromého práva pro oblast sportu (ÚS, NS)

Celou kapitolou se prolíná **povzdech nad chabou úpravou sportu v právním řádu ČR** a tím **právní nejistotou** sportovních subjektů, jejich postavení a soudní ochrany. K soudům se tak

dostávají případy, které **nelze opřít** o jasná a známá obecná pravidla a řadu sporů nakonec končí u dovolacího Nejvyššího soudu, jako **konečné právní instituce**.

Již zrušený **Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů**, který právně zastřešoval oblast spolků (sdružení) se v roce 2010 dočkal důkladného zpracování dosavadních poznatků právní vědy a praxe včetně judikatury v publikaci JUDr. Petra Černého, Ph.D. s názvem **Komentář k zákonu o sdružování občanů**.

Další **cennou publikací** je poslední zpracování soudní judikatury týkající se sportovních subjektů. V roce 2011 knižně i v elektronické podobě vyšla kniha s názvem **Přehled judikatury – Soudní ochrana člena spolku, církve a politické strany** pod autorizací trojice právníků Ludvík David, Jana Bílková, Martina Podivínová.

Dá se říci, že lenost zákonodárců při řešení sportovně právní problematiky nahradili soudci svými rozhodnutími, a to zejména u **Nejvyššího soudu** ve formě **platné a závazné judikatury**. Ostatně jdou v posledních letech **cestou stejnou**, jak na úrovni EU soudci SDEU, kteří svými rozhodnutími doslova **revolučně zasáhli** do jednotlivých sportovních disciplín. Pro cennost této judikatury si některá rozhodnutí přiblížíme. **Podle nejnovější judikatury** se ustálilo několik **zásadních názorů na rozsah a poskytování soudní ochrany členů spolků**:

Rozsudek NS sp. zn. 28 Cdo 4380/2011, ze dne 14.3.2012 / **Zásahy soudu do spolkové autonomie**. Možnost soudu zasahovat do spolkové autonomie se vztahuje na případy, kdy rozhodnutí spolkového orgánu odporuje zákonu či stanovám, popř. jiným interním předpisům sdružení. Je-li rozhodnutí orgánu sdružení založeno na výkladu smlouvy a jejích ustanovení, a tato interpretace se jeví být nesprávná, pak je nutno připustit oprávněnost soudní intervence, neboť přezkum těchto otázek příslušným spolkovým orgánem může mnohdy vykazovat prvky nezákonnosti.

Rozsudek NS sp.zn. 28 Cdo 2304/2011, ze dne 14.9.2011 / **Členství v občanském sdružení / spolku**. Za rozhodnutí orgánu občanského sdružení podle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. nelze bez dalšího pokládat jakékoli rozhodnutí, učiněné při činnosti sdružení. Má-li se člen sdružení oprávněně domáhat soudní ochrany proti němu, je především třeba, aby takové rozhodnutí zasáhlo do jeho práv; intenzitu takového zásahu je nutné posuzovat – vzhledem k zásadě spolkové autonomie – zdrženlivě, se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu. Není zpravidla přípustné, aby bylo členství v občanském sdružení ukončeno vyloučením člena bez uvedení důvodu. Jestliže stanovy občanského sdružení takovou možnost připouštějí, dostávají se v této části (což platí i pro právní úkon vyloučení člena) do rozporu s právem svobodně se sdružovat (čl. 20 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

Rozsudek NS sp. zn. 28 Cdo 2306/2008, ze dne 19. 11. 2008 / **Za rozhodnutí orgánu občanského sdružení podle § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. nelze bez dalšího pokládat jakékoli rozhodnutí, učiněné při činnosti sdružení / spolku**. Má-li se člen sdružení oprávněně domáhat soudní ochrany proti němu, je především třeba, aby takové rozhodnutí zasáhlo do jeho práv; intenzitu takového zásahu je nutné posuzovat (vzhledem k zásadě spolkové autonomie) zdrženlivě, se zřetelem ke konkrétním okolnostem případu. Měl-li by soud přezkoumávat ve dvouinstančním řízení například každé rozhodnutí o schválení přestupu sportovce mezi kluby sportovního svazu – a přestupů je v každém přestupním termínu většího svazu třeba i několik set, pak by se stal soud jakýmsi dozorcem nad spolkovým děním, což je krajně nežádoucí a z pohledu čl. 20 odst. 1, 3 Listiny základních práv a svobod i protiústavní.

Rozsudek NS sp. zn. 28 Cdo 4852/2009 z 17. 3. 2010 / Naproti tomu **rozhodnutí o finančně citelné pokutě**, uložené členu spolku (sportovnímu klubu) jako disciplinární sankce, se soudnímu přezkumu nevyhne.

Rozsudek NS sp.zn. 28 Cdo 2976/2010, ze dne 14.12.2010 / **Členství v občanském sdružení**. Není zpravidla přípustné, aby bylo členství v občanském sdružení ukončeno vyloučením člena bez uvedení důvodu. Jestliže stanovy občanského sdružení takovou možnost připouštějí, dostávají se v této části, což platí i pro právní úkon vyloučení člena, do rozporu s právem svobodně se sdružovat (čl. 20 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Stanovy občanského sdružení podle zákona č. 83/1990 Sb., mají dosah jednak veřejnoprávní, jednak interní tím, že upravují vnitřní strukturu sdružení a zásady spolkového života.

Rozsudek Městského soudu v Praze zastavil soutěže mládeže v ČSLH

<https://www.sport.cz/plus/clanek/1139653-antos-ted-uz-si-hokejovy-svaz-asi-vedomil-jakou-blbost-udelal-tam-musi-byt-mumraj.html#hp-sez>

Závěr

Připuštění určité intervence státu do interní spolkové oblasti bylo nutné, neboť by jinak mohlo docházet ke **svévolnému rozhodování orgánů spolku** a tím i k výraznému porušování práv fyzických či právnických osob, jež jsou jeho členy a kterým může být takto způsobena osobní či majetková újma.

Má-li se člen spolku **oprávněně domáhat** soudní ochrany proti němu, je především třeba, aby takové rozhodnutí **zasáhlo do jeho práv**; **intenzitu** takového zásahu je nutné posuzovat, vzhledem k zásadě spolkové autonomie, **zdrženlivě**, se **zřetelem ke konkrétním okolnostem** případu.

Řečeno v intencích starořímských právních zásad, dění uvnitř spolků je třeba zvenčí, ze strany soudů, posuzovat v duchu sentence „**minima non curat praetor**“, česky „**maličkostmi se soudce nezabývá**“.

ObčZ na popsany výklad nepřimo navazuje, když **minimálním předmětem** soudního přezkumu spolkových rozhodnutí mají být rozhodnutí o vyloučení člena (§ 242) a rozhodnutí členské schůze (§ 258).

ŘEŠENÍ SPORŮ VE VEŘEJNÉM PRÁVU PODLE SŘS

Ze soukromoprávního pojetí spolků vyplývá, že rozhodování jeho orgánů tedy **není rozhodováním orgánů veřejné moci**, není ani **rozhodnutím správního orgánu** a **nelze** ho přezkoumávat ve **správním soudnictví**.

V případě, že se však **sportovní subjekt** (hráč/podnikatel, klub/spolek nebo klub/obchodní společnost) dostanou **do sporu se státem**, resp. jeho **správním orgánem** podle **práva veřejného** (finančním ve věcech daní, správním ve věcech správních) jsou samozřejmě **povinni** tento spor řešit na půdě **správního soudnictví** podle **Soudního řádu správního č. 303/2011 Sb.** účinného od 1. 1. 2012. (SŘS) a následně před soudy v právu veřejném. **V první instanci** rozhodují **krajské soudy** (8 viz struktura soudů) v oddělení správního soudnictví a **ve druhé instanci Nejvyšší správní soud** (NSS) v Brně.

Na rozdíl od řízení civilního již **nelze proti rozhodnutí druhé instance (NSS) podat dovolání** k Nejvyššímu soudu (NS), jako v řízení občanskoprávním. V případě problematiky daňové však soudnímu řízení předchází dvouinstanční řízení s orgánem **ministerstva financí, okresním finančním úřadem** v místě trvalého bydliště nebo sídla firmy a **ve druhé** odvolací instanci s **nadřazeným finančním ředitelstvím** sídlícím v jednotlivých krajích ČR.

V období posledních deseti let došlo v oblasti postavení profesionálů v oblasti **smluvní a postavení sportovce** (civilního práva Občz vs. ZP) a následně v oblasti **daňové** (veřejného práva finančního) k **neuvěřitelné názorové různosti**. Tuto problematiku vystihují nejlépe dva **zásadní judikáty NSS**, které ovlivnily jak postavení profesionálních sportovců v ČR a tak jejich zdanění.

Jsou jimi Rozsudek NSS ze dne **29. listopadu 2011** sp. zn. **2 Afs 16/2011** a Rozsudek NSS (Lafata) sp.zn. **6 Afs 278/2016-54** ze dne **13.7.2017**.

Zásadní judikatura veřejného práva pro oblast sportu (NSS)

Právní věta / NSS čj. **8 Afs 56/2010-73** ze dne **21. 09. 2011**

Příjem z poplatku za odstřel zvěře s doprovodem dle § 32 odst. 5 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nemůže být považován za příjem z podnikání či jiné samostatné výdělečné činnosti dle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ale je třeba jej považovat za tzv. další příjem podle § 10 tohoto zákona.

Právní věta / NSS čj. **2 Afs 22/2012-31** ze dne 01.08.2012

Poskytuje-li sportovní klub svému profesionálnímu hráči **nepeněžní plnění**, které mu **fakturuje** jako osobě samostatně výdělečně činné, a to bez jakékoliv bližší specifikace, **nelze vyloučit**, aby hráč **zpětně toto plnění fakturoval klubu** a mezi ním a klubem následně došlo **k započtení pohledávek**. Pokud totiž správce daně uznal tento příjem daňového subjektu (hráče), nemůže s ohledem na specifika profesionálního sportu bez dalšího vyloučit i tomu **odpovídající výdaj** ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Právní věta / NSS čj. **2 Afs 16/2011-78** ze dne **29.11.2011**

<https://iudictum.cz/16370/2-afs-16-2011-78>

Činnost profesionálního sportovce není jednoduše **podřaditelná** pod pojem „závislá práce“ ve smyslu § 2 odst. 3 zákoníku práce z roku 2006. **Není proto protiprávní uzavírání i jiných než pracovních smluv mezi sportovci a jejich kluby**. Z daňového hlediska může sportovec působit též jako **osoba samostatně výdělečně činná**. Nelze vyloučit, aby hráč **zpětně toto plnění fakturoval klubu** a mezi ním a klubem následně došlo **k započtení pohledávek**. Pokud totiž správce daně uznal tento příjem daňového subjektu (hráče), nemůže s ohledem na specifika profesionálního sportu bez dalšího vyloučit i tomu **odpovídající výdaj** ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

NSS **6 Afs 278/2016-54** ze dne **13.7.2017** – Lafata

<https://www.epravo.cz/top/clanky/zdanovani-prijmu-profesionalnich-sportovcu-ve-svetle-nejnovější-judikatury-pripad-davida-lafaty-106261.html>

http://nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2016/0278_6Afs_1600054_20170713120006_prevedeno.pdf

Právní věta: Samostatnou činnost profesionálního sportovce **je možné vykonávat** buďto jako **živnostenské podnikání**, nebo jako **nezávislé povolání**. Pokud daňový subjekt vykonává činnost profesionálního fotbalového hráče jako živnost na základě příslušného

živnostenského oprávnění, příjmy z této činnosti představují příjmy ze živnosti dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Řízení před orgány finanční správy

Finanční úřad pro Jihočeský kraj doměřil profesionálnímu fotbalistovi Lafatovi za zdaňovací období let 2011 až 2013 daň z příjmů. Posoudil je jako příjmy z výkonu nezávislého povolání ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 písm. b), u nichž je možné uplatnit **paušálně** vynaložené náklady ve výši **40 %** z příjmů. Dle názoru správce daně realizoval svou činnost v rámci fotbalového týmu, tedy **sportovního kolektivu**, a **nejednalo se tak o činnost výkonných sportovců** provozovanou samostatně. Neuznal část paušálně vynaložených nákladů uplatněných ve výši **60 %** příjmů. **Odvolání** Lafaty proti platebním výměrům správce daně **Odvolací finanční ředitelství zamítlo** a shodně se správcem daně dospělo k závěru, že činnost sportovce jakožto profesionálního hráče fotbalu **nenaplňuje znaky živnosti**.

Řízení před krajským soudem

Lafata proti předmětným rozhodnutím podal tři samostatné žaloby, které Krajský soud v ČB spojil ke společnému řízení a jako nedůvodné je **zamítl**. Krajský soud předně činnost hráče **neposoudil jako činnost samostatnou**, neboť **není** s ohledem na obsah smluv takovouto **samostatností vybaven**, stejně tak tuto činnost **nevykonává vlastním jménem**, neúčastní se sportovní činnosti **pod svým jménem**, ale pod jménem sportovního klubu. Fotbalový hráč rovněž **neodpovídá za výsledky své činnosti**, když odpovědnost za jednání fotbalisty je přenášena na profesionální sportovní klub.

Kasační stížnost

Lafata napadl Rozsudek KS kasační stížností. Zejména napadl závěr o nesamostatnosti. Naplnění znaku samostatnosti měla dokládat také skutečnost, že **správce daně nezpochybil účtování daně z přidané hodnoty za předmětnou činnost**, přičemž **nezbytným předpokladem pro účtování této daně je výkon samostatné ekonomické činnosti**. Dle přílohy č. 4, bodu 74. **nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností**, je obsahem náplně činnosti „Provozování tělovýchovných zařízení a organizování sportovní činnosti“ **mimo jiné též činnost výkonných sportovců**, případně rozhodčích, provozovaná samostatně a za účelem dosažení zisku. Uvedené nařízení přitom nerozlišuje mezi činností výkonného sportovce v individuálním a kolektivním sportu, jak učinilo finanční ředitelství.

V posuzovaném případě byla tedy předmětem sporu otázka, zda příjmy profesionálního fotbalisty z výkonu činnosti na základě uzavřených smluv představují příjmy z **podnikání** – ze živnosti dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b); nebo příjmy z **jiné samostatné výdělečné činnosti** – **příjmy z výkonu nezávislého povolání**, které není živností ani podnikáním podle zvláštních předpisů dle ustanovení § 7 odst. 2 písm. b) zákona o daních z příjmů.

Podle **stávající judikatury** platí, že činnost profesionálních sportovců je **natolik nejasněná** a právně v podstatě **neupravená**, že nabízí relativní **smluvní volnost** v tom smyslu, že hráčská činnost pro sportovní klub může být smluvně zakotvena jak formou **samostatné výdělečné činnosti**, tak formou **pracovní smlouvy**, proto je vždy třeba dle názoru soudu vycházet z obsahu smlouvy, na jejímž základě je činnost vykonávána.

Při posouzení předmětných smluv dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že Lafata vykonává činnost fotbalového hráče jako **samostatnou výdělečnou činnost**.

Daňové předpisy naproti tomu **kogentně stanoví režim zdanění jednotlivých samostatných výdělečných činností**, a to s ohledem na charakter vykonávané činnosti. Legální **definici**

nezávislého povolání ani **výčet činností**, které pod daný pojem spadají, **žádný právní předpis neobsahuje**. Aby byla určitá činnost živností, je nutné kumulativní naplnění podmínek dle ustanovení § 2 živnostenského zákona. Jednotlivé znaky živnosti nejsou dle názoru Nejvyššího správního soudu v případě profesionálního fotbalového hráče naplněny v „čisté“ podobě. Právní úprava **připouští** činnost výkonného sportovce živnostenským způsobem, **aniž by výslovně odlišovala činnost v individuálním a kolektivním sportu**.

Nejvyšší správní soud po přezkoumání kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost byla v daném případě **důvodná** a uzavřel, že **pokud je s ohledem na nejasnost právní úpravy v zásadě možné vykonávat samostatnou činnost profesionálního sportovce dle ustanovení § 7 zákona buďto jako živnostenské podnikání, nebo jako nezávislé povolání, nelze** za daného právního stavu daňový subjekt **nutit**, aby zvolil ten způsob, který je **vhodnější** z hlediska fiskálních zájmů státu. Pokud Lafata vykonával činnost profesionálního fotbalového hráče jako živnost **na základě příslušného živnostenského oprávnění**, příjmy z této činnosti představují příjmy ze živnosti dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů.

Závěr

Generální finanční ředitelství v návaznosti na předmětný rozsudek zveřejnilo na svých webových stránkách oficiální komuniké. Finanční správa přizpůsobila svoji **správní praxi** při zdaňování profesionálních sportovců zejména v tzv. „**kolektivních**“ sportech (fotbal, hokej, házená apod.), tj. bude vycházet ze skutečnosti, že **činnost profesionálního sportovce lze vykonávat dle ustanovení § 7 zákona o daních z příjmů buďto jako živnost, na základě příslušného živnostenského oprávnění**, kdy příjmy z této činnosti představují příjmy ze živnosti dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů, u nichž lze uplatnit podle ustanovení § 7 odst. 7 tohoto zákona výdaje ve výši **60 %** z příjmů, **nebo jako nezávislé povolání**, tj. činnost je vykonávána **bez živnostenského oprávnění**, kdy příjmy z této činnosti představují příjmy dle ustanovení § 7 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů, u nichž lze uplatnit podle ustanovení § 7 odst. 7 tohoto zákona výdaje ve výši **40 %** z příjmů.

Na **průlomové Rozhodnutí NSS** z roku **2017** okamžitě reagoval nejen **FAČR**, ale i státní orgány jako **GFŘ** či **živnostenské úřady**. Tento příběh **výstižně ukazuje na stav**, který zde panuje. FAČR jednala koncem roku 2017 s Generálním finančním ředitelstvím (GFŘ) o **charakteru činnosti fotbalových rozhodčích** a s tím související možnosti uplatnění výdajového paušálu **60 %** jako svobodného povolání s vydaným živnostenským listem.

GFŘ následně vydalo dne **23.2.2017** k této věci stanovisko z něhož vyplývá, že činnost rozhodčího FAČR **nelze dle GFŘ považovat za živnost**.

Dne **13.7.2017** vydal NSS Rozhodnutí ve věci zdanění fotbalisty Davida Lafaty (6 Afs 278/2016-54), ve kterém se zabýval posouzením možnosti poskytování činnosti **výkonného sportovce** živnostenským způsobem. Z uvedeného Rozhodnutí jednoznačně vyplývá možnost poskytovat služby podle Živnostenského zákona, kde podle **přílohy č. 4, bodu 74. nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností**, je obsahem náplně živnosti **volné** „Provozování tělovýchovných zařízení a organizování sportovní činnosti“ mimo jiné též **činnost výkonných sportovců, případně rozhodčích**, provozována samostatně za účelem zisku. Příjmy plynoucí z této činnosti se tedy zdaňují jako příjmy ze živnostenského podnikání s možností uplatňovat výdaje procentem z příjmů dle §7 odst.7 ZDP ve výši 60%.

Co dodat?

Asi to, že **nejistota** v této oblasti **zapustila své kořeny...**